

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/65/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013200466
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1013200466.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: TESCO STORES SR, a.s., so sídlom Kamenné nám. 1/A, Bratislava, IČO: 31 321 828, proti žalovanému: Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, so sídlom Botanická 17, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 4345/2012 zo dňa 23.01.2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6S 61/2013-41 zo dňa 22. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6S 61/2013-41 zo dňa 22. apríla 2016, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 6S 61/2013-41 zo dňa 22. apríla 2016 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 4345/2012 zo dňa 23.01.2013, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Poprad, č. j.: 2475/2012 zo dňa 12.11.2012, a to v časti výroku tak, že žalobca (prevádzkareň TESCO STORES a.s., Hypermarket TESCO Poprad) porušil povinnosť prevádzkovateľa potravinárskeho podniku na všetkých stupňoch výroby, spracúvania a distribúcie dodržiavať požiadavky upravené zákonom o potravinách a osobitnými predpismi, a to tým, že v určenej lehote nevykonal opatrenie uložené právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Poprad č. 584/2012 zo dňa 13.03.2012 - zabezpečiť hygienicky predaj nebalených pekárskeho výrobkov (chlieb, pečivo, jemné pečivo) prostredníctvom technických zariadení, ktoré musia byť skonštruované tak, aby zamedzovali akejkoľvek nožnej kontaminácii z vonkajšieho prostredia, a aby v nich bola zabezpečená výmena vzduchu. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na ich náhradu.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že každé rozhodnutie správneho orgánu musí spĺňať všetky zákonom naň kladené formálne náležitosti (v danom prípade vyplývajúce zo správneho poriadku - § 46, § 47), t. j. preskúmané rozhodnutie musí byť vydané v písomnej forme, vecne príslušným správnym orgánom. Zároveň musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovať všetky náležitosti určené všeobecnou právnou úpravou správneho konania, ako aj osobitnými právnymi predpismi, v danom prípade zákonom č. 152/1995 Z. z. o potravinách (ďalej len zákon o potravinách alebo zák. č. 152/1995 Z. z.). Uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia musí opisovať a hodnotiť všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom pre výrok rozhodnutia, primerane sa vysporiadať s návrhmi, námietkami a vyjadreniami účastníkov konania, musí obsahovať správnu úvahu, ktorou sa správny orgán spravoval pri posudzovaní danej veci, pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Zároveň musí byť presvedčivé a musí korešpondovať s výrokom rozhodnutia. Osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti, znamenajúci porušenie ústavou garantovaného základného práva, majúci za následok nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia. Rozhodnutie musí dať odpovede na sporné otázky, ktoré boli predmetom konania, v danom prípade konštrukcia a prevedenie technických zariadení použitých na predaj nebalených pekárskeho výrobkov a náležité odôvodnenie výšky uloženej pokuty.

Z napadnutého rozhodnutia vyplynulo porušenie právnych predpisov (zákona č. 152/1995 Z. z., Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 853/2004 o hygiene potravín) žalobcom, ktorý nezabezpečil predaj nebalených pekárskeho výrobkov tak, aby boli bezpečne chránené pred zvýšeným rizikom ich možnej kontaminácie, avšak ani po vykonaných opatreniach (dodatočných úpravách) zo strany žalobcu za účelom odstránenia zistených a uložených mu nedostatkov mu nemohlo byť, podľa názoru súdu, nado všetku pochybnosť jasné, aká je predstava správneho orgánu o konštrukcii technického zariadenia vyhovujúceho zákonnej úprave. Odôvodnenie skutočností, prečo použité technické zariadenie v predmetnej prevádzke ani po úprave žalobcom nevyhovuje zákonu, musí byť dostatočne presvedčivé a musí z neho byť žalobcovi jasné, čím porušil zákonnú povinnosť, a aj to, ako mal vytýkaný nedostatok odstrániť. Žalovaný vo svojom rozhodnutí jednoznačne nepovedal, ako má byť zabezpečený takýto predaj v technických zariadeniach z hľadiska naplnenia účelu zákona - zabránenia šírenia možnosti kontaminácie predávaných výrobkov pri súčasnom dodržaní požiadavky zabezpečenia prúdenia vzduchu v nich. V rozhodnutí predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia bola uložená žalobcovi povinnosť odstrániť nedostatky predaja nebalených pekárskeho výrobkov, ktorej nesplnenie bolo sankcionované v napadnutom rozhodnutí pokutou 3 000,- Eur. Mal za to, že bolo povinnosťou žalovaného, ak dovtedajšie žalobcom vykonané opatrenia nepovažoval za dostatočné na zabránenie šíreniu možnej kontaminácie týchto výrobkov, aby mu poskytol svoju predstavu technického riešenia zabezpečenia ich predaja. Mal povinnosť ozrejmiť a naznačiť technické riešenie zariadenia, v ktorom sa uskutočňuje predaj nebalených pekárskeho výrobkov. Táto skutočnosť však v napadnutom rozhodnutí absentuje, čo podľa názoru krajského súdu predstavovala vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Uzavrel, že ak žalovaný požadoval od žalobcu ako kontrolovaného subjektu niečo splniť, čo zákon presne nedefinuje, resp. je možný rôzny výklad, mal by v rozhodnutí aj uviesť svoju predstavu technického riešenia.

Krajský súd ďalej zdôraznil, že predovšetkým podkladové rozhodnutie (opatrenie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Poprad zo dňa 13.03.2012) svojou neurčitosťou a prílišnou voľnosťou vymedzenia povinností žalobcovi spôsobilo neistotu, čo konkrétne je potrebné zabezpečiť, aby sa zamedzilo akejkoľvek možnej kontaminácii nebalených pekárskeho výrobkov z vonkajšieho prostredia a bola zabezpečená výmena vzduchu. Následne ani správny orgán rozhodujúci v sankčnom konaní nevysvetlil konkrétne, aké spôsoby plnenia uvedeného opatrenia by boli s ním súladné a kedy by nepovažoval úkony žalobcu za nedostatočné voči úlohám, ktoré boli predmetným opatrením určené.

Na základe zistených skutočností krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby najvyšší súd odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo ho zmenil tak, že žalobu zamietne a neprizná náhradu trov konania.

Žalovaný nesúhlasil s právnym názorom prezentovaným v odôvodnení prvostupňového súdneho rozhodnutia. Poukázal na to, že súd prvého stupňa vychádzal z nepodloženého skutkového konštatovania, že žalobca potom, ako mu bolo uložené opatrenie právoplatným a vykonateľným rozhodnutím RVPS Poprad č.j.5842012 zo dňa 13.03.2012, vykonal opatrenia na jeho splnenie, ktoré však kontrolný orgán vyhodnotil ako nedostatočné, a preto bolo potrebné špecifikovať technické riešenie zariadenia na predaj nebalených pekárenských výrobkov, vyhovujúce zákonnej úprave. Uvedené tvrdenie nemá podľa názoru žalovaného oporu vo vykonaných dôkazoch. Naopak z obsahu úradných záznamov a vyhotovenej fotodokumentácie vyplynulo, že skutkový stav zistený počas kontroly dňa 27.01.2012 (záznam o úradnej kontrole potravín č. 27/01/12-AB zo dňa 27.01.2012) a dňa 10.07.2012 (záznam o dodatočnej úradnej kontrole potravín č. 10/07/12-AB sa dokonca konštatuje, že ...“od poslednej úradnej kontroly potravín vykonanej dňa 27.01.2012 neboli vykonané žiadne konštrukčné zmeny v technických zariadeniach určených na predaj nebalených výrobkov...”“.

Ďalej sa žalovaný nestotožnil s názorom prvostupňového súdu, že správne orgány pochybili, keď nepopísali, v čom vidia porušenie povinností žalovaným a neposkytli mu svoju predstavu technického riešenia predaja nebalených pekárenských výrobkov. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na to, že v dotknutých úradných záznamoch ako aj v rozhodnutiach správnych orgánov je jasne popísané, akým spôsobom bol realizovaný predaj nebaleného pečiva a nebaleného chleba, pričom tento predaj vyhodnotili ako nevyhovujúci. Taktiež bolo žalobcovi zrejmé, aká je predstava orgánov úradnej kontroly potravín o hygienickom predaji nebalených pekárenských výrobkov, a to práve s poukazaním na stanovisko Ministerstva hospodárstva a regionálneho rozvoja SR, ktoré žalobca ako nezáväzný odmietol. Z vyjadrení žalobcu bolo zrejmé, že s obsahom tohto usmernenia bol oboznámený, pričom ho však odmietal, pretože nebolo podľa neho zverejnené záväzným spôsobom. Uvedol, že orgány úradnej kontroly si plne uvedomovali, že uvedené usmernenie má pre prevádzkovateľov iba odporúčací charakter, preto realizáciu povinností určenej v § 12 ods. 1 písm. f/ zákona o potravinách ponechávali na rozhodnutí samotných prevádzkovateľov, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že technické prevedenie (druh zariadenia, spôsob vyhotovenia, veľkosť, rozmer, použitý materiál a pod.) môže byť rôzne, pričom orgán úradnej kontroly nie je oprávnený bez zákonnej definície takto striktne vymedziť jeho parametre a jednoznačne určovať riešenie prekrytia nebalených pekárenských výrobkov v samotných prevádzkach. Bolo na rozhodnutí samotných prevádzkovateľov, akým spôsobom zabezpečia predaj nebalených pekárenských výrobkov za predpokladu, že kontrolným orgánom preukáže plnenie všeobecných povinností určených potravinovým právom (Príloha II Kapitola I bod 2 písm. c/; Príloha II Kapitola V bod 1 písm. b/; Príloha II Kapitoly IX bod 3, Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 z 29.04.2004 o hygiene potravín v platnom znení; § 12 ods. 1 písm. f/ zákona o potravinách). Žalovaný ani raz nekonštatoval porušenie usmernenia Ministerstva pôdohospodárstva a regionálneho rozvoja SR. Podľa názoru žalovaného mal žalobca dostatok informácií, ako má zabezpečiť hygienický predaj nebalených pekárenských výrobkov, tento v niektorých svojich prevádzkach aj správne realizoval, preto nepovažuje záver súdu za odôvodnený, že žalobcovi nebolo jasné, aká je predstava správneho orgánu o konštrukcii technického zariadenia vyhovujúceho zákonnej úprave.

Žalovaný záverom upriamil pozornosť na rozdielnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave, ktorý v temer totožnej veci (žalobné námietky boli totožné s tými v prejednávanej veci) svojim rozhodnutím č.k. 1S 62/2013-38 zo dňa 06.11.2014, žalobu zamietol.

3.

Žalobca sa vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 23.06.2016, doručeného krajskému súdu dňa

27.06.2016 k podanému odvolaniu sa pridržal svojich doterajších písomných a ústnych vyjadrení a plne sa stotožnil s obsahom rozsudku krajského súdu, ktorý považoval za vecne správny. Žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 06.10.2011 C 382/10, v ktorom sa Súdny dvor zaoberal prejudiciálnou otázkou v právnej veci znenia kapitoly IX bod 3 prílohy II Nariadenia ES č.852/2004 o hygiene potravín. V otázke, či sa predmetné ustanovenie má vykladať v tom zmysle, že ak ide o zásobníky na samoobslužný predaj pekárenských a cukrárenských výrobkov, potenciálny kupujúci sa teoreticky môže potravín ponúkaných na predaj dotknúť holou rukou, alebo na ne kýchnuť, umožňuje konštatovať, že tieto potraviny nie sú chránené pred akoukoľvek kontamináciou, ktorá by mohla spôsobiť, že potraviny budú nevhodné na ľudskú spotrebu, škodlivé pre zdravie alebo kontaminované takým spôsobom, že by bolo možné bezdôvodne očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať. Bod 3 obsahuje všeobecne pravidlo hygieny, ktoré sú prevádzkovatelia potravinárskych podnikov, uvedení v čl. 4 ods. 2 Nariadenia povinní na základe toho istého ustanovenia dodržiavať. Z toho podľa názoru žalobcu vyplýva, že v takej situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej sa nezdá, že príslušné orgány konštatovali skutočnú kontamináciu, nemožno dospieť k záveru o porušení tohto bodu 3 dotknutými prevádzkovateľmi potravinárskych podnikov len na základe konštatovania, že potenciálny kupujúci sa teoreticky mohol dotknúť holou rukou potravín ponúkaných na predaj alebo na ne kýchnuť, bez toho, aby sa zohľadnili opatrenia, ktoré títo prevádzkovatelia prijali na základe čl. 5 Nariadenia na prevenciu, vylúčenie alebo zníženie na primeranú mieru nebezpečenstva, ktoré kontaminácia uvedená v kapitole IX. Bode 3 prílohy II tohto nariadenia môže predstavovať, a bez toho, aby sa konštatovala nepostačujúca povaha opatrení, ktoré boli v tejto súvislosti prijaté s prihliadnutím na všetky relevantné dostupné informácie.

Žalobca rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/62/2013-38, na ktorý poukázal žalovaný, nepovažoval za vecne správny, napriek tomu, že sa proti nemu neodvolal, z dôvodu, že mu chýba racionálna súdna úvaha a vecné odôvodnenie.

Žalobca záverom uviedol, že žalovaný vôbec neskúmal podmienky vystavovania pekárenských výrobkov; opatrenia, ktoré boli zabezpečené zo strany prevádzkovateľa na predchádzanie akejkoľvek kontaminácie výrobkov a či skutočne nastala alebo mohla nastať akákoľvek kontaminácia uvedených výrobkov. Vzhľadom na uvedené bol žalobca toho názoru, že správny orgán nevykonával dokazovanie v potrebnom rozsahu, podmienky uvedené v opatrení nie je možné fyzikálne splniť súčasne, a preto rozhodnutím sankcionovať nesplnenie opatrenia, ktorého plnenie je nemožné a neurčité (teda nesplniteľné), považoval za zmätočné, neurčité a nezákonné rozhodnutie. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdil.

4.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p., s § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S 61/2013-41 zo dňa 22. apríla 2016, ktorým súd prvého stupňa podľa ust. § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného č. 4345/2012 zo dňa 23.01.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky, č. 4345/2012 zo dňa 23.01.2013, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Poprad, č. j.: 2475/2012 zo dňa 12.11.2012, a to v časti výroku tak, že žalobca (prevádzkareň TESCO STORES a.s., Hypermarket TESCO Poprad) porušil povinnosť prevádzkovateľa potravinárskeho podniku na všetkých stupňoch výroby, spracúvania a distribúcie dodržiavať požiadavky upravené zákonom o potravinách a osobitnými predpismi a to tým, že v určenej lehote nevykonal opatrenie uložené právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Poprad č. 584/2012 zo dňa 13.03.2012 - zabezpečiť hygienicky predaj nebalených pekárskych výrobkov (chlieb, pečivo, jemné pečivo) prostredníctvom technických zariadení, ktoré musia byť skonštruované tak, aby zamedzovali akejkoľvek novej kontaminácii z vonkajšieho prostredia, a aby v nich bola zabezpečená výmena vzduchu.

Regionálna veterinárna a potravinová správa Poprad prvostupňovým rozhodnutím č. 2475/2012 zo dňa 12.11.2012 uložila žalobcovi podľa ust. § 28 ods. 4 písm. g/ zák. č. 152/1995 Z. z. o potravinách pokutu vo výške 3 000,- Eur za porušenie povinnosti vykonať v určenej lehote opatrenie uložené orgánom úradnej kontroly potravín, a to tým, že nezabezpečil hygienický predaj nebalených pekárskych výrobkov (chlieb, pečivo, jemné pečivo) prostredníctvom technických zariadení podľa ust. § 12 ods. 1 písm. f/ zák. č. 152/1995 Z. z. o potravinách, ďalej nezabezpečil, aby všetky zariadenia, s ktorými potraviny prichádzajú do styku boli skonštruované tak, aby sa minimalizovalo akékoľvek riziko kontaminácie podľa Prílohy II Kapitoly V bod 1. písm. b/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 o hygiene potravín v platnom znení, nechránil potraviny na všetkých stupňoch distribúcie a manipulácie pred akoukoľvek kontamináciou, ktorá by mohla spôsobiť, že potraviny budú nevhodné na ľudskú spotrebu, škodlivé pre zdravie alebo kontaminované takým spôsobom, že by bolo bezdôvodné očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať podľa Prílohy II Kapitoly IX bod 3. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 o hygiene potravín v platnom znení a to tým, že dňa 27.01.2012, v čase výkonu úradnej kontroly potravín /od 8:30 do 14:30 hod/, v prevádzke Hypermarket Tesco Poprad, Teplická cesta 4359/3, Poprad, umiestňoval na trh nebalené pekárské výrobky (chlieb, pečivo, jemné pečivo) nechránené pred kontamináciou z vonkajšieho prostredia (opadávanie vlasov, kýchanie, kontaminácia z odevov, kontaminácia vzduchom - prachové a mikrobiálne častice).

Odvolačný súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, ako aj konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami žalobcu, uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Najvyšší súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase

vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 O.s.p.).

Do uvedenej právnej normy bola transformovaná požiadavka tzv. „plnej jurisdikcie“ ako atribútu práva na spravodlivý proces, v zmysle ktorej súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo vo veci zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení zadovážených správnym orgánom, a ak pritom zistí skutkové, či (procesné) právne pochybenia, môže v zrušujúcom rozhodnutí správnemu orgánu uložiť povinnosť na ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

Odvolačný súd zistil, že súd prvého stupňa v danej veci v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného nepostupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, keď súdnemu prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného nevenoval náležitú pozornosť, majúc za následok prijatie nesprávneho skutkového a právneho záveru.

Odvolačný súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, zistil, že v prevádzke žalobcu bola dňa 10.07.2012 v čase od 8:30 hod do 10:00 hod vykonaná dodatočná kontrola potravín, na základe ktorej bolo zistené, že žalobca nesplnil opatrenie uložené rozhodnutím Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Poprad č.j. 584/2012 zo dňa 13.03.2012 (zabezpečiť hygienický predaj nebalených pekárskych výrobkov (chlieb, pečivo, jemné pečivo) prostredníctvom technických zariadení, ktoré musia byť skonštruované tak, aby zamedzovali akejkoľvek novej kontaminácii z vonkajšieho prostredia, a aby v nich bola zabezpečená výmena vzduchu, s termínom plnenia do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia), a to tým, že nezabezpečil hygienický predaj nebalených pekárskych výrobkov (chlieb, pečivo, jemné pečivo) prostredníctvom vhodných technických zariadení, ktoré musia byť skonštruované tak, a byť z takých materiálov, aby sa minimalizovalo akékoľvek riziko kontaminácie. Nebalené pekárske výrobky (pečivo) boli uložené podľa druhu v prútených košoch cca 90 cm nad podlahou. Na dne každého koša bol drevený rošt, prekrytý papierom, ktorý bol plastovými priehradkami rozdelený na menšie časti. Nad každou skupinou košov v počte štyri kusy bola umiestnená plastová strieška vo výške cca 70 cm od prednej hrany košov. Na predajnej ploche boli umiestnené v čase kontroly štyri takéto skupiny. Použitím plastovej striešky nad prútenými košmi bola zabezpečená len čiastočná ochrana pečiva pred prípadným opadávaním častíc zo stropu a opadávaním vlasov, kontamináciou z odevov zákazníkov, a to tým, že strieška iba čiastočne bránila priamemu nakláňaniu sa zákazníkov nad pečivo. Týmto spôsobom však pečivo nebolo chránené pred možnou kontamináciou prenášanou vzduchom (prach, kýchanie, kvapôčková infekcia, opadávanie vlasov, kontaminácia z odevov, v daždi kvapkanie z odevov, kontaminácia vzduchom - prachové a mikrobiálne častice, manipulácia so spotrebným tovarom). Ďalej bolo kontrolou zistené, že nebalený chlieb bol uložený v osobitnom nekrytom regáli, ktorý bol zložený z piatich zošikmených políc, umiestnených nad sebou. Nebalený chlieb bol uložený na troch zošikmených policiach (roštoch - zabezpečená cirkulácia vzduchu) umiestnených nad sebou v regáloch pri stene. Police boli nad sebou umiestnené tak, že z prednej strany spodná prečnievala cez okraj police umiestnenej nad ňou, čím bol

chlieb policou prekrytý len čiastočne. Vo vrchnej polici bola uložená múka a chlebová zmes na prípravu chleba, nad ktorými bola umiestnená plastová strieška. V spodnej polici sa nachádzali prútené koše s balenou strúhankou cca 35 cm nad podlahou. Zistené skutočnosti boli zdokumentované v zázname o dodatočnej úradnej kontrole potravín č. 10/07/12-AB zo dňa 10.07.2012, priloženej fotodokumentácii a prerokované s personálnou manažérkou p. A. K., prítomnou pri kontrole. Žalobca bol oboznámený so začatím správneho konania RVPS Poprad "Upovedomením o začatí správneho konania", číslo konania 2300/2012 zo dňa 23.10.2012 (upovedomenie účastník konania prevzal dňa 25.10.2012.). Žalobca využil svoje právo na vyjadrenie sa k oznámeniu o začatí správneho konania v zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Vyjadrenie bolo doručené RVPS Poprad mailovou poštou dňa 31.10.2012 a riadnou poštou 06.11.2012 (e. č. 2427/12). Správny orgán mal preukázať, že žalobca svojim konaním porušil povinnosť v určenej lehote vykonať uložené opatrenie - zabezpečiť hygienický predaj nebalených pekárskych výrobkov prostredníctvom technických zariadení podľa ust. § 12 ods. 1 písm. f/ zák. č. 152/1995 Z. z. o potravinách a to tým, že nezabezpečil, aby všetky zariadenia boli konštruované tak, aby sa minimalizovalo akékoľvek riziko kontaminácie podľa Prílohy II Kapitoly V bod 1. písm. b/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 o hygiene potravín v platnom znení, ďalej nechránil potraviny na všetkých stupňoch distribúcie a manipulácie pred akoukoľvek kontamináciou, ktorá by mohla spôsobiť, že potraviny budú nevhodné na ľudskú spotrebu, škodlivé pre zdravie alebo kontaminované takým spôsobom, že by bolo bezdôvodné očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať podľa Prílohy II Kapitoly IX. Bod 3. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 o hygiene potravín v platnom znení, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa ust. § 28 ods. 4 písm. g/ zák. č. 152/1995 Z. z. o potravinách.

5.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 152/1995 Z. z. prevádzkovatelia sú povinní na všetkých stupňoch výroby, spracúvania a distribúcie, vrátane internetového predaja dodržiavať požiadavky upravené týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa § 12 ods. 1 písm. f/ citovaného zákona, ten, kto predáva potraviny vrátane internetového predaja, je povinný zabezpečiť hygienický predaj nebalených pekárskych výrobkov prostredníctvom technických prostriedkov a technických zariadení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 152/1995 Z. z. orgán úradnej kontroly potravín v rámci svojej pôsobnosti na základe zistení pri výkone úradnej kontroly potravín prijme opatrenia podľa osobitného predpisu.

Podľa § 28 ods. 4 písm. g/ citovaného zákona orgán úradnej kontroly potravín uloží malému prevádzkovateľovi pokutu od 1 000,- eur do 100 000,- eur, strednému prevádzkovateľovi pokutu od 2 000,- eur do 150 000,- eur a veľkému prevádzkovateľovi pokutu od 3 000,- eur do 200 000,- eur, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi 1e) sťažuje alebo mári výkon úradnej kontroly potravín tým, že zamestnancom orgánu úradnej kontroly bráni vykonávať činnosti uvedené v § 18 až 20, alebo v určenej lehote nevykoná nimi uložené opatrenia, alebo nedodržiava záväzné pokyny orgánov úradnej kontroly, nezabezpečí stiahnutie potravín z obehu, ktoré nespĺňajú požiadavky podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, 1e) a nespôlupracuje s orgánom úradnej kontroly potravín.

Podľa § 28 ods. 7 citovaného zákona orgán úradnej kontroly potravín pri určení výšky pokuty prihliada na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a na to, či ide o opakované protiprávne konanie.

Podľa § 28 ods. 11 citovaného zákona na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa Prílohy II Kapitoly V bod 1. písm. b/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 852/2004 všetky predmety, príslušenstvo a zariadenia, s ktorými potraviny prichádzajú do styku, musia byť

skonštruované tak, byť z takých materiálov, a byť udržiavané v takom dobrom technickom stave a poriadku, aby sa zamedzilo akékoľvek riziko kontaminácie.

Podľa Kapitoly IX bod 3 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 852/2004 potraviny sa musia na všetkých stupňoch distribúcie, manipulácie chrániť pred akoukoľvek kontamináciou, ktorá by mohla spôsobiť, že potraviny budú nevhodné na ľudskú spotrebu, kontaminované takým spôsobom, že by bolo bezdôvodné očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu v intenciách citovanej právnej úpravy, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že predmetom konania na správnom orgáne bolo sankcionovanie žalobcu za nesplnenie uloženého opatrenia. Tým, že žalobca nerešpektoval opatrenie žalovaného maril výkon úradnej kontroly tým, že v určenej lehote nevykonal nimi uložené opatrenia, čím spáchal správny delikt, za ktorý bol zo strany žalovaného sankcionovaný. Zo záznamu o dodatočnej kontrole potravín č. 10/07/12-AB zo dňa 10.07.2012 vyplynulo, že účelom kontroly v prevádzke žalobcu bolo overenie splnenia opatrenia uloženého v rozhodnutí RVPS Poprad č. k. 584/2012 zo dňa 13.03.2012, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím o odvolaní ŠVPS SR BA č.k. 1437/2012 zo dňa 29.05.2012, ktoré bolo vydané na základe skutočností zistených v kontrolovanej prevádzke pri úradnej kontrole potravín dňa 27.01.2012. Zo záznamu o dodatočnej kontrole potravín vyplynulo, že uložené opatrenie nebolo zo strany žalobcu splnené. Spôsob predaja nebalených pekárskych výrobkov bol totožný ako pri kontrolných zisteniach zo dňa 27.01.2012. K zrušeniu rozhodnutia žalovaného zo strany krajského súdu došlo z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. S uvedeným sa však odvolací súd nemohol stotožniť, pretože krajský súd vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu žalovaného dospel k nesprávnym skutkovým a následne k nesprávnym právnym záverom.

Nariadenie Rady č. 852/2004 o hygiene potravín ustanovuje všeobecné predpisy o hygiene potravín pre prevádzkovateľov potravinárskych podnikov a vzťahuje sa na všetky stupne výroby, spracovania a distribúcie potravín a na vývozy, a to bez toho, aby boli dotknuté špecifickejšie požiadavky, týkajúce sa hygieny potravín. V zmysle tohto nariadenia prvotná zodpovednosť za bezpečnosť potravín spočíva na prevádzkovateľovi potravinárskeho podniku. Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov zabezpečujú, aby všetky stupne výroby, spracovania a distribúcie potravín pod ich kontrolou spĺňali príslušné hygienické požiadavky. Všetky predmety, príslušenstvo a zariadenia, s ktorými potraviny prichádzajú do styku, musia byť skonštruované tak, byť z takých materiálov a byť udržiavané v takom dobrom technickom stave a poriadku, aby sa minimalizovalo akékoľvek riziko kontaminácie. Pod kontamináciou možno rozumieť v zmysle tohto nariadenia prítomnosť alebo zavedenie nebezpečenstva.

Nariadenie Rady č. 882/2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných za účelom zabezpečenia overenia dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá stanovuje všeobecné pravidlá pre vykonávanie úradných kontrol za účelom overovania dodržiavania predpisov prevádzkovateľmi a ustanovuje členským štátom, aby pravidelne vykonávali úradné kontroly potravín a zabezpečili primerané finančné prostriedky na ich realizáciu. Z čl. 54 nariadenia je zrejmé, že ak príslušný orgán zistí nedodržiavanie predpisov, bude konať tak, aby zabezpečil, aby prevádzkovateľ situáciu napravil a za tým účelom môže ukladať akékoľvek opatrenia, ktoré považuje za vhodné. Zároveň príslušný orgán kontroly poskytne príslušnému prevádzkovateľovi alebo jeho zástupcovi písomné oznámenie o svojom rozhodnutí o akciách, ktoré sa majú uskutočniť, spolu s odôvodnením tohto

rozhodnutia a informáciu o práve odvolať sa proti takémuto rozhodnutiu a o použiteľnom postupe a lehotách. Toto nariadenie je potrebné vykladať v kontexte znenia ust. § 23 ods. 5 zákona o potravinách, podľa ktorého orgány úradnej kontroly potravín v rámci svojej pôsobnosti ukladajú opatrenia a pokuty a prerokúvajú priestupky, ktoré zistia pri výkone úradnej kontroly a § 28 ods. 11 a 12. Príslušný správny orgán Regionálna veterinárna a potravinová správa Poprad v predmetnej veci svojim rozhodnutím zo dňa 13.03.2012, č.j. 584/2012 vydaným podľa ust. § 46 správneho poriadku uložila žalobcovi opatrenie zabezpečiť hygienický predaj nebalených pekárenských výrobkov(chlieb, pečivo, jemné pečivo) prostredníctvom technických zariadení, ktoré musia byť skonštruované tak, aby zamedzovali akejkoľvek nožnej kontaminácii z vonkajšieho prostredia, a aby v nich bola zabezpečená výmena vzduchu, s termínom plnenia do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia a úhrnnú pokutu vo výške 600,- Eur. Proti rozhodnutiu správny orgán pripustil opravný prostriedok, o ktorom rozhodla Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky svojim rozhodnutím zo dňa 29.05.2012, č.k. 1437/2012, tak, že odvolanie žalobcu zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila. Žalobcu poučila, že sa jedná o konečné rozhodnutie, ktoré je preskúmateľné súdom. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.06.2012.

V tejto súvislosti upriamuje odvolací súd pozornosť na znenie ust. § 245 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné, a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že správny súd vzhľadom na možnosť prieskumu rozhodnutia, ktorým bolo žalobcovi uložené opatrenie, bolo spôsobilé prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., nemôže posudzovať zákonnosť tohto rozhodnutia tak, ako učinil krajský súd v predmetnej veci, keď rozhodnutie o uložení opatrenia považoval za podkladové rozhodnutie. Tým, že rozhodnutie o uložení opatrenia nemôže byť predmetom prieskumu v danej veci, nie je možné v rámci prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia o uložení pokuty za nespĺnenie uloženého opatrenia skúmať spôsob vymedzenia povinnosti uloženej v opatrení, ale len to, či žalobca vykonal kontrolnými orgánmi uložené opatrenie, t. j. zabezpečil hygienický predaj nebalených pekárenských výrobkov (chlieb, pečivo, jemné pečivo) prostredníctvom technických zariadení, ktoré musia byť skonštruované tak, aby zamedzovali akejkoľvek nožnej kontaminácii z vonkajšieho prostredia, a aby v nich bola zabezpečená výmena vzduchu. Právny názor krajského súdu, ktorý bol dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného, by mal relevanciu jedine v prípade, keď by z rozhodnutia žalovaného, ktorým opatrenie uložil (nie, ktorým bola uložená sankcia za nespĺnenie opatrenia) v prípade výkladu neurčitého právneho pojmu „technické zariadenie“ v odôvodnení rozhodnutia žalovaného absentovalo, čo správny orgán pod týmto pojmom rozumie, ktoré znaky ho napĺňajú, akým spôsobom ich v predmetnej veci účastník konania naplnil, a na základe akej logickej úvahy dospel správny orgán k tomu, že k ich naplneniu došlo. Rozhodovacia prax správneho orgánu a následne správnych súdov neurčitý právny pojem istým spôsobom konkretizuje, čím v podstate zjednodušuje subsumpciu určitého skutkového stavu pod príslušnú právnu normu, ktorá neurčitý pojem obsahuje. Uvedené však nebolo predmetom prieskumu.

Skutkové zistenia dodatočnej kontroly vykonanej dňa 10.07.2012 jednoznačne preukazujú, že spôsob predaja nebalených pekárenských výrobkov zostal nezmenený, a bol i naďalej v rozpore so všeobecnými zákonnými požiadavkami vyplývajúcimi z Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/20045 o hygiene potravín a zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo povinnosťou predávajúceho zabezpečiť hygienický predaj nebalených pekárenských výrobkov prostredníctvom technických prostriedkov a technických zariadení. Je pravdou, že pojem technické zariadenie nebolo v čase rozhodovania v zákone o potravinách definované, ale pri jeho výklade bolo treba vychádzať aj z účelu a zmyslu zákona o potravinách ako i z nariadenia č. 852/2004, podľa ktorého všetky zariadenia, s ktorými potraviny prichádzajú do styku, musia byť skonštruované tak, byť z takých materiálov a byť udržiavané v takom dobrom technickom stave a poriadku, aby sa minimalizovalo akékoľvek riziko kontaminácie. Účelom hygienického predaja je, aby boli zo strany predajcu zabezpečené také úkony pri predaji nebalených pekárenských výrobkov,

ktoré minimalizujú riziko kontaminácie, t. j. vykonanie takých opatrení, ktoré nebezpečenstvo, či už existujúce alebo potencionálne hroziace, eliminujú na akceptovateľnú úroveň. Podľa typu technického zariadenia je miera rizika kontaminácie značne odlišná, preto pokiaľ príslušný správny orgán usúdi v rámci jeho kompetencie a kontrolnej činnosti, že spôsob predaja nebalených pekárenských výrobkov prostredníctvom technických zariadení nezodpovedá hygienickému predaju, je oprávnený uložiť opatrenia na ich odstránenie. Svoje rozhodnutie musí i náležite odôvodniť.

Tým, že žalobca nespĺnil žalovaným uložené opatrenie jeho konaním (omisívnym), došlo k naplneniu skutkovej podstaty iného správneho deliktu definovaného v ust. § 28 ods. 4 písm. g/ zák. č. 152/1995 Z. z. o potravinách, za čo mu bola uložená pokuta. Prvostupňový správny orgán vychádzal pri rozhodovaní o inom správnom delikte z dôkazných materiálov, ktoré tvorili obsah spisu a to; záznamu o úradnej kontrole potravín č. 27/01/12-AB zo dňa 27.01.2012, Záznamu o dodatočnej úradnej kontrole potravín č. 10/07/12-AB zo dňa 10.07.2012, odvolania proti rozhodnutiu Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Poprad č.j. 584/2012 zo dňa 13.03.2012, Rozhodnutia Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky č.k. 1437/2012 zo dňa 29.05.2012, pričom bolo preukázané, že účastník konania svojim konaním porušil povinnosť v určenej lehote vykonať opatrenie uložené právoplatným rozhodnutím Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky č.k. 1437/2012 zo dňa 29.05.2012.

Poukazovanie žalobcu na rozhodnutie Súdneho dvora zo 6. októbra 2011 v právnej veci C-382/10, vzhľadom na vyššie uvedené, považuje odvolací súd za nedôvodné. Napriek tomu odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že závery súdneho dvora vychádzali z úplne inej skutkovej situácie, ako v prejednávanej veci. Predmetom veci bola žiadosť o rozhodnutie o predbežnej otázke - Výklad kapitoly IX bod 3 Prílohy II nariadenia (ES) č. 852/2004 o hygiene potravín z dôvodu posúdenia rozhodnutí dotknutých orgánov, ktoré uložili prevádzkovateľom ponúkajúcim na predaj pekárenské a cukrárenské výrobky povinnosť upraviť zásobníky určené na samoobslužný predaj pekárenských a cukrárenských výrobkov takým spôsobom, aby sa predmetné výrobky dali vyberať len pomocou technických prostriedkov, akými sú kliešte alebo vysúvacie zariadenia, a aby výrobok vybraný zo zásobníka nebolo možné vrátiť späť. Tieto rozhodnutia boli vydané po kontrolách, počas ktorých bolo zistené, že v obchodoch sú inštalované zásobníky, ktorých príklopy majú rukoväť na otvorenie, umožňujúcu otvorenie príklopu jednou rukou, pričom druhou rukou sa pomocou pripravených klieští môže vybrať výrobok. Po vybratí treba kliešte vrátiť späť a príklop zatvoriť. Takýto postup umožňuje zákazníkovi tieto výrobky vyberať a dotýkať sa ich holou rukou, ako aj to, že na tieto výrobky môžu kašľať a kýchať; nemožno tiež zabrániť, aby výrobok zákazníci vrátili späť, čím sa môžu preniesť baktérie a vírusy. Predmetom rozhodovania teda bola otázka, či tým, že potencionálny kupujúci sa teoreticky mohol holou rukou dotknúť potravín umiestnených v krytých zásobníkoch alebo po ich otvorení na potraviny kýchnuť, neboli tieto potraviny chránené pred akoukoľvek kontamináciou. Výrok k danému rozsudku: Príloha II kapitola IX bod 3 nariadenia (ES) č. 852/2004 o hygiene potravín musí byť vykladaný v tom zmysle, že pokiaľ ide o boxy určené k samoobslužnému predaju chleba a pečiva, za takých okolností ako vo veci v pôvodnom konaní, skutočnosť, že sa potenciálny kupujúci teoreticky môže holou rukou dotknúť potravín ponúkaných k predaju, či na nich kýchnuť, samo o sebe neumožňuje dospieť k záveru, že tieto potraviny neboli chránené pred kontamináciou, ktorá by mohla spôsobiť, že potraviny nebudú vhodné k ľudskej spotrebe, budú poškodzovať zdravie alebo budú kontaminované takým spôsobom, že by bolo bezdôvodné očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 221 ods. 1 písm. h/, f/ O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd v danej súvislosti súčasne poukazuje na to, že napriek apelačnému opravnému systému, ktorý sa v správnom súdnictve v Slovenskej republike v zmysle príslušnej právnej úpravy v zásade uplatňuje, primárne preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu krajský súd, ako súd prvého stupňa. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako súdu odvolacieho, je

preskúmať vecnú správnosť prvostupňových rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa.

V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa v intenciách názoru odvolacieho súdu uvedeného vyššie opätovne preskúmať zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného v medziach žaloby, vo veci znova rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť. V novom rozhodnutí vo veci znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho. (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.). Povinnosťou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude prihliadnuť aj na zmeny procesných noriem od 1. júla 2016 v súvislosti s nadobudnutím účinnosti Správneho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.